

Najpierw zabezpieczenie społeczne później pomoc społeczna

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: niedziela, 14, grudzień 2014 23:00

Bernadeta Skóbel

Odśloni: 2908

W systemie zabezpieczenia społecznego, pomoc społeczna jawi się jako ostateczna forma wsparcia jednostki. Umieszczenie pomocy społecznej niejako na końcu świadczeń socjalnych jest odwołaniem do zasady subsydiarności i wskazuje na uruchomienie systemu pomocowego dopiero wtedy, gdy nie można przyznać innych świadczeń. Wyrok WSA w Łodzi z 19 listopada 2014 r. sygn II SA/Łd 746/14.

W uzasadnieniu wyroku wskazano, że cyt. „udzielenie pomocy społecznej powinno następować wówczas, kiedy osoba nie jest w stanie zaspokoić swoich potrzeb przez dochody otrzymywane z pracy lub świadczenia z ubezpieczenia społecznego. Dopiero jednostka, która nie ma zapewnionych środków utrzymania z wyżej wymienionych źródeł lub są one niewystarczające, może się domagać, by państwo zapewniło jej wsparcie z zasobów ogólnonarodowych. (por. I.Sierpowska. Ustawa o pomocy społecznej. Komentarz. Lex 2014). Skoro zatem otrzymanie świadczenia z ubezpieczenia społecznego za okres, w którym pobierany był zasiłek stały czy okresowy, powoduje potrącenie z mocy prawa wypłaconych zasiłków z przyznanego świadczenia (emerytalnego lub rentowego), wyłączenie możliwości ubiegania się o umorzenie skompensowanych świadczeń jest prostą konsekwencją faktu dysponowania środkami na ich pokrycie. Wszak potrącenie możliwe jest wyłącznie do wysokości przyznanej za ten okres emerytury lub renty. (art. 99 ust.3). Wbrew zatem zarzutom, literalna wykładnia przepisu art. 104 ust. 4 ustawy o pomocy społecznej nie narusza przepisów art. 2 i art. 67 Konstytucji. Realizacja zasady demokratycznego państwa prawnego (art. 2 Konstytucji RP) polega bowiem m.in. na tym, aby osoba nieuprawniona nie otrzymała świadczenia do którego nie posiada uprawnień. Przepis art. 67 ust. 2 Konstytucji RP stanowi natomiast jedynie pewien wzorzec, określający w sposób ogólny ramy zabezpieczenia społecznego, kierunki polityki państwa i jest adresowany głównie do organów prawodawczych. Przepis ten nie stanowi zaś praw podmiotowych obywatela dla zabezpieczenia społecznego, które dopiero konkretyzują się w ustawach zwykłych.

Źródło: [CBOSA](#)